



Palmladet

CENTRO DE ATENCION INTEGRAL "PIÑA PALMERA" A.C.

Årgång 25 av Föreningen Palmeras Vänners nyhetsblad Nr2, 2013

I DETTA NUMMER:

1) Ordförande har ordet

2) Ana Bertha

**3) Besök på Pina
Palmera**

4) Silvia

**6) Att vara studerande
på Pina Palmera**

8) Faddrar och gåvor

Kan du tänka dig att få
Palmladet elektronisk, maila
intresse till;

palmladet@palmerasvanner.se

Ordförande har ordet

Piña Palmera är fantastiskt. Medan jag väntar på att Ana Berta ska få tid med en intervju med mig går en strid ström av människor in och ut på kontoret. Man betalar för olika behandlingar, sätter upp sig på listor för att få träffa ögonläkarna som ska komma från USA och operera grå starr, man frågar var saker finns – om de finns, var hyllorna i nya köket ska sättas upp, om ditten och datten är inköpt, levererat, betalat och så vidare... Att någon kan arbeta i den här miljön är beundransvärt. Ana berta och Sylvia skriver på sina datorer mellan avbrotten utan att ändra en min, Flavia har skype-möte med någon i Brasilien och Paty inventerar listor med produkter till affären. Helen, volontär, mejlar till ambassaden i Mexico City angående en gammal man från USA som bor i Puerto Angel och har hamnat i svårigheter. Senare är jag med i en "räddningsaktion" då mannen, som är över 80 år och lever i misär efter att ha blivit av med allt han äger, hämtas till Piña. Där får han bo en vecka tills alla papper är ordnade och han kan sättas på flyget hem till sin bror i Los Angeles. Men det är en annan historia som jag inte ska berätta nu. Dock så typiskt för Piña. Man hjälper där det behövs, backar inte för svårigheter och hittar lösningar där det verkar omöjligt. Med stora hjärtan, god vilja och handlingskraft flyttar man berg.

Klara Stintzing 29/08-13

Ana Bertha

Kontoret på Pina Palmera är en fantastisk plats och där jobbar Ana Bertha.

Ana Bertha växte upp i San Marco, Guerrero. Familjen hade ett litet jordbruk i en avlägsen by. De hade 11 barn. Ana Bertha var äldsta dottern så hennes mormor bad att mamman skulle ge henne flickan så hon fick sällskap, hjälp i hemmet och i arbetet, så Ana Bertha kom att växa upp i stan med sina morföräldrar. Så småningom kom hennes yngre bröder dit för att gå i skolan. När de åkte hem på loven fick Ana Bertha inte följa med. "Nej du tillhör mig nu, så du stannar här" sa mormor. Ana Bertha minns att hon var mycket ledsen, och tror att det har påverkat hennes fortsatta liv. Som 16-åring skickades hon till Mexico City för att utbilda sig till sekreterare i en bra skola under fyra år. Hon bodde hos en morbror och började sedan arbeta men efter ett tag blev hon arbetslös. En annan morbror arbetade i Rio Grande i ett byggprojekt och där fick Ana Bertha arbete en tid. När byggprojektet var slut började hon jobba för ett annat företag inom administrationen och fick med tiden allt större ansvarsområde. I Rio Grande träffade hon sin man och blev förälskad. Mannen var lärare i skolan. Han blev senare förflyttad

till Zipolite och det var då de flyttade dit med sonen som var två år.

År 1991 började Ana Bertha arbeta på Piña. Det fanns inget kontor, så hon satt under ett palmbladstak mellan två små hus, en plats som kallas korridoren. Anna Johansson visade henne runt på Piña. Då fanns bara snickeriet, ett runt hus som kallas "Palatset" och som fortfarande används till allt möjligt, "Nya huset" där doktorn hade sin mottagning och några personer bodde samt ett par små hus med jordgolv, palmbladstak och väggar av adobe (lera). Anna gav Ana Bertha en kartong som man tidigare förvarat ägg i. Där fanns alla papper som rörde Pina Palmera och detta fick bli hennes kontor. Hon fick även en gammal verktygslåda av metall som fick agera kassaskåp. Ana Bertha började ordna pappren i någon sorts arkiv, men eftersom det var i februari blåste det mycket så pappren for omkring och hon hade ansiktet fullt av damm och smuts. I korridoren fanns också Bartolo, en brukare som ramlat ner från en palm och brutit ryggraden. De hade just hämtat honom från sjukhuset i Oaxaca, så han låg i ett hörn. Där var också barnen från Cuidado Especial som har multipla funktionsnedsättningar. Jose som har en

Medlemsblad för föreningen Palmeras Vänner
Redaktör och Layout för detta nummer:
Feyley G. och Maria Leyva
E-post: palmbladet@palmerasvanner.se
Föreningens epost: palmeras@palmerasvanner.se
Hemsida: www.palmerasvanner.se

Palmeras vänner har 90-konto som kontrolleras.



Ordförande: Klara Stintzing, 073-081 41 24
klara@palmerasvanner.se

Medlemsfrågor: Klara Stintzing
klara@palmerasvanner.se

Beställning av material: Carolina Bastigkeit
070-403 12 28, carolina@palmerasvanner.se

Volontärfrågor: Sofia Erixson och Elin Lantz
volontar@palmerasvanner.se

PLUSGIRO: 90 11 91-7
BANKGIRO: 901-1917

form av autism stoppade händerna i dokumenten hela tiden och ville dra iväg med dem. På ett litet bord låg en flicka som avlidit under natten och det var fullt med blommor omkring henne.

Detta var Ana Berthas första dagar på Piña och hennes första kontakt med personer med funktionsnedsättningar. I början kändes det jobbigt när maten rann ut i mungipan på dem och det var kladd överallt. Sedan vande hon sig. Det finns

mycket Ana Bertha uppskattar på Piña. Till exempel kunde hon ha med sig barnen till jobbet. Eftersom hon varit illa behandlad i hela sitt liv uppskattar hon särskilt stödet till kvinnorna. Här känner hon sig trygg, omtyckt och stärkt som kvinna.

Det finns också en essens av mystik på Piña Palmera.

Från början arbetade man med hembesök hos personer med funktionsnedsättningar, men sedan övergick man till närbaserad rehabilitering. Många barn bodde fortfarande på centret. När telefonnätet kom till Zipolite (2001) fick man telefon, datorer och annan teknisk utrustning som hon fick lära sig att hantera. När Ana



Bertha klev in i det nybyggda kontoret förra året kände hon sig som en drottning. Lyxigt. Hon känner sig tacksam och nöjd och gillar sitt arbete som hon vill göra så bra som möjligt.

I maj -11 dog hennes man av levercirros. Barnen var då 23 och 16 år. Hon har en försäkring och en pension efter sin man samt en produktion av honung, så hon klarar sig bra ekonomiskt och har köpt en fin bil. De var gifta i 26 år. Nu har hon allt

ansvar själv. Efter makens död fick hon åka en gång i veckan till Oaxaca för att ordna med alla papper. I augusti förra året dog hennes pappa. Trots detta känner hon sig idag mer centrerad i sig själv, tryggare och

säkrare. Samtidigt fortsätter hon sitt sorgearbete. Hon vill fortsätta arbeta på Pina Palmera många år till och avslutar med att säga att genom åren har Föreningen Palmeras Vänner varit den enda säkra inkomsten när det varit svårt ekonomiskt. Så hon tackar alla i Sverige som stöder dem i deras fortsatta arbete.

Klara Stintzing jan -13

Besök på Piña Palmera

Under tre veckor i mars har man besök på Piña av cirka 90 studerande och fyra lärare. De kommer ifrån "La Escuela Normal Rural Publica" i Huajuapán de León, en större stad i delstaten Oaxaca. De studerande kommer i grupper om 15 flickor som stannar några dagar och sedan avlöses av nästa grupp. De är mellan 19 och 23 år och är döttrar till jordbrukare med små ekonomiska resurser. Tjejerna

går andra året på en fyraårig utbildning för att bli lärare på landsbygden. Sista året gör de praktik, socialt arbete och skriver sin uppsats. För att bli antagna till utbildningen görs först en ekonomisk/social utredning och sedan följer en vecka då man lär känna varandra. Utbildningen sker på internat, även lärarna bor där. De studerande får mat och husrum, medicinsk service, tandvård och

psykologiskt stöd. Undervisning och handledning då man skriver uppsatsen är också gratis. Problemet är att de inte har böcker och att det saknas speciallärare till vissa linjer, till exempel jurist – och veterinärlinjen, säger Saul Pacheco Mendoza, en av lärarna. Han är 71 år, och ser ut att ha ett gott förhållande till de studerande.

Jag frågar honom om syftet med besöket. "Det är två syften", säger Saul. "Att de ska lära sig att uppskatta vad de har, och att de

ska få förståelse och känsla för andra människor. Vi vill att de ska bli oberoende, ta ansvar och tänka självständigt. Vår regering vill ha medborgare som är anpassade och lydiga. De vill få oss att tro att utveckling är lika med mobiltelefoner, datorer, nya kylskåpsmodeller och spisar. Internet har öppnat nya horisonter. De studerande kan förlora sina rötter och sin identitet i sin längtan att nå dessa horisonter. Den humanistiska potentialen har inte utvecklats på samma sätt. Egoismen brer ut sig och samarbete och solidaritet försvinner. "Jag håller i princip med honom, men påpekar lite stillsamt att han inte jobbar i köket, och då skrattar han.

Utvärderingen av besöket på Piña Palmera görs i form av grupparbete, som

Silvia

Silvia är 46 år och arbetar på kontoret på Piña Palmera sedan 18 år tillbaka. Hon föddes i Mexico City där hennes pappa

sedan redovisas i större grupp. Gruppen ritar ett träd. Vid rötterna skriver man orsakerna till funktionsnedsättningar, i stammen förslag till vad som kan göras och i kronan vad som kan bli resultaten.

Så här såg träden ut.

Orsaker: brist på information och hälso –

och sjukvård, genetiska orsaker, brist på resurser, olyckor, våld, missbruk, rädslor, skamkänslor, överbeskydd, diskriminering och isolering, Man blir avvissad, inte socialt accepterad.

Förslag: Utveckla hjälpmedel för syn-, hörsel- och rörelse-

funktionsnedsättningar. Anpassa och förändra kursplanerna i skolan. Konferenser och workshops. Skapa platser för fritidsverksamhet. Ramper. Tillgänglighet till infrastruktur och byggnader. Träning för att uppnå ett oberoende och självständigt liv.

Resultat: Ökad självkänsla, att accepteras av andra och att acceptera sig själv. Delaktighet i samhället, familj och trygghet. Jämlikhet, autonomi och oberoende.

Man enas om att vi alla är olika, men att vi har samma rättigheter. Och att vi kan lära oss av varandras olikheter.

Klara Stintzing jan -13

arbetade i en fabrik. Men hennes morföräldrar är från Zipolite och hennes farföräldrar från Pochutla. När hon var fyra år flyttade mamman med sina sex barn till Zipolite och då försvann pappan ur bilden



för gott. Silvia växte upp i ett litet hus på stranden. Mamman sålde bröd, kakor och annat men hyrde även ut hängmattor till hippies som upptäckt Zipolite. Morfadern tillverkade rött tegel för att bygga hus med och barnen började tidigt hjälpa till att gräva ut och bära lera. Morfadern hade en stor familj att försörja, så Silvia jobbade med tegeltillverkning från det att hon var sex, sju år. Ofta träffade de på prehistoriska föremål när de grävde, delar av husgeråd, vackra lerfat etc. Så man vet att det bott mycket folk här tidigare.

Zipolite bestod av några små hus på stranden, för övrigt var det obebott och bara låglandsdjungel. Men där fanns mycket tält i olika färger eftersom folk campade vid havet. Självt sov Silvia oftast ute där korna gick förbi på natten. På den tiden var det väldigt lugnt, inget våld och ingen kriminalitet.

När Silvia var tio år åkte hon till Oaxaca för att arbeta och studera. Hon blev kvar där i nio år. Hon studerade hotelladministration, ekonomi, matlagning och service. Så träffade hon sin man och kom att arbeta i Acapulco under fem år. Men mannen var en riktig kvinnojägare, opålitlig och ljög ofta så hon fick nog, skilde sig och återvände till Zipolite. Hennes syster Chely arbetade på Piña och det var så Silvia också började arbeta där i köket tillsammans med Lupe och tant Juana. Då bodde det 36 barn på centret. Man lagade frukost, lunch och middag till alla. Pina hade stöd från Rädda Barnen så det fanns pengar och man fick sin lön varje månad. När Anna Johansson upptäckte att Silvia



hade utbildning blev hennes arbete överflyttat till kontoret.

Silvia hade nu träffat en ny man som hon levte tillsammans med i mer än 20 år. Han är svartsjuk, men annars är han bra säger hon. Han var i USA som papperslös i fem år, men återvände efter att han skadat ryggen. En järnbalk föll över honom när han höll på att montera upp ett tivoli. Han återvände dubbelvikt men kunde fortfarande gå. Chely som är lokalt utbildad sjukgymnast hjälpte honom med rehabiliteringen. Han är ganska bra nu och arbetar som nattvakt på ett hotell. Men Silvia är den som drar in pengarna. Under åren i USA har familjen kunnat bygga ett bra hus i Zipolite. Men mannen ville att Silvia skulle komma till USA med deras

dotter. Hon lovade att försöka en gång, inte mer. "Om migrationen tar mig så kommer jag inte att göra om det," sa hon till sin man. Så hon anlidade "los polleros" (de små kycklingarna) som man kallar personer som gör affärer på att ta folk över

gränsen i norr. Det skulle kosta 35 000 pesos att ta henne, dottern och en systerdotter över gränsen. Men en patrull som bevakar gränsen tog dem så fort de kommit över. De hamnade i fängelse ett dygn, i cellen fanns bara metallsängar och en toa av metall. Inga madrasser. Flickorna fick lite mat men Silvia fick inget. Sen skickades de tillbaka till Mexico fulla med löss från fängelset.

Silvia ringde upp Piña och frågade om hon hade jobbet kvar. "Naturligtvis" sa Flavia och Anna. "Kom hit genast". Mannen ville att Silvia skulle försöka igen, men hon vägrade. "Jag har mitt hus i Zipolite och

mitt arbete på Piña. Jag kan försörja mig och vår dotter. Varför ska jag riskera livet igen för att ta mig till USA?" Så på den vägen blev det. När Silvia berättar om detta gapskrattar hon, som om det var en god historia. Och det kanske det är idag. Hon har distans.

Jag frågar vad Piña Palmera betytt för henne. Då börjar hon gråta. "Piña har gjort så att jag växt som person, som kvinna och människa" säger hon. "Jag har lärt mig att respektera mig själv och andra men även lärt min man att respektera mig. Jag har förändrat "el machismo", mannens

Att vara studerande på Piña Palmera

Nadja och Josefin studerar socialpedagogik med inriktning mot hälsa och mångkulturalitet. De gör sin praktik under tre månader på Piña Palmera. Sofia, den svenska sjukgymnasten, är deras handledare. Vi sitter i skuggan under ett palmbladstak och pratar lite om hur de upplevt sin tid här. Via vänner hörde de talas om Piña Palmera. De gick in och läste på Föreningen Palmeras Vänners hemsida, och tyckte att Piña Palmera verkade vara en bra organisation. Så de skrev till Maria Leyva i styrelsen för att få veta mer och tog sen kontakt med Flavia.

"När vi kom hit kändes allting först väldigt förvirrande. Men det är länge sedan nu", säger de och skrattar. "Vi kom snabbt in i arbetet, och kände oss välkomna av alla. Flavia hämtade oss på flygplatsen. Det kändes bra, vi hade inte förväntat oss det. Sofia har också varit en mycket bra handledare. Hon har ställt frågor, men låtit oss tänka själva och upptäcka hur det är här. Och hon har lyssnat på oss. Besöken

överhöghet över kvinnan, i vår relation. Den är idag jämställd. Piña har också gjort det möjligt för mig att försörja mig själv och vi har kunnat bygga en andra våning på huset. Men det är mycket termiter så man kan inte ha trävirke. Den stora skillnaden på Piña idag är att folk fick allting gratis förr. Nu lär vi människor att ta ansvar för sig själva och hjälper och stöttar dem att hitta vägar till ett oberoende liv."

Klara Stintzing jan -13

i byarna är mycket viktiga. Alla blir så glada när Piña kommer. Det är viktigt att arbeta med attityder och förändra förutsättningarna för familjer med personer med funktionsnedsättningar. Hembesöken hos familjer med barn med funktionsnedsättningar har kanske påverkat oss mest. Då förstår man verkligen hur det är. "

Josefin berättar om när de hälsade på en familj som bor mycket otillgängligt i bergen bortom Candelaria. De har en 14 månader gammal flicka som är blind. Flickan föddes för tidigt och håller nu på att lära sig gå. För att komma till familjens hus får man gå en smal och brant stig och balansera på bergets kant och sen uppför en hisklig trappa. Det var svårt att ta sig fram för en vuxen person som kan se. Sofia hade med sig en gå-vagn som de byggt på Piña för att flickan ska kunna träna sig att gå. Hon hade också med sig andra enkla hjälpmedel som de kan använda som stimulans i hemmet, till exempel korkar i en burk som flickan kunde leka med och känna på. Josefin har tänkt mycket på flickan. "Hur kommer det att bli sen? Hur ska hon någonsin komma ut i samhället?"

Nadja berättar om ett bybesök i Pluma Hidalgo, ett litet samhälle i bergen där man odlar kaffe. Där arbetar Piña Palmera bland annat med barn och ungdomar och deras familjer för att de unga ska lära sig nya saker, träna och kunna leva ett så oberoende liv som möjligt. Den här dagen hade man en workshop med lärarna i skolan som en förberedelse för att integrera barn med funktionsnedsättningar. Nadja var fascinerad av hur väl och självklart lärarna uttryckte sina känslor och pratade om sina upplevelser efter att ha känt på hur det var att ha en funktionsnedsättning.

Nadja och Josefin tycker att praktiken varit mycket givande. Den samtalsteknik man använder inom terapi-teamet och tillsammans med familjerna för att förstå problemen och finna gemensamma,

konstruktiva strategier är något de kommer att ta med sig för framtiden. Förståelsen för andra människors tro och kultur har också fördjupats. Att arbeta med personer



med funktionsnedsättningar var en ny erfarenhet. Eftersom spanskan inte var så bra när de kom hit kände de sig språkhandikappade. Det var också en bra erfarenhet.

Samtalet avslutas lite hastigt när det plötsligt väller in en stor grupp ungdomar och unga vuxna med olika instrument, sång, dans, akrobater och jonglörer genom trädgårdsgrinden. De är målade i ansiktet och utstyrda på alla möjliga och omöjliga sätt. Mycket färgglatt. Tydligt tillhör de en rörelse som heter "Rainbow gathering", som reser runt i världen med budskap om fred och kärlek. En

efterföljare till 60-talets flower-power rörelse. En del kommer cyklande. Den som vill veta mer får gå in på nätet. Jag sätter mig i skuggan under ett träd för att titta vad det nu är frågan om. Personalen på Piña höjer inte ens på ögonbrynet. De är

vana vid det mesta.

Klara Stintzing jan -13

Fadderverksamheten

Den 1 augusti 2013 har föreningen 256 faddrar som var månad lämnar ett bidrag på 33 701 kronor. De pengarna används för att täcka de dagliga omkostnaderna och är en förutsättning för Piña Palmeras existens.

Gåvor 1 april – 31 juli 2013

Gåvor från organisationer

Svenska kyrkans unga i Floby pastorat, *Floby*, 5 875 kr; Lund-Dalby Rotaryklubb, *Lund*, 31 000 kr.
Totalt från organisationer: 36 875kr

Gåvor från enskilda

Iris Gredefalk, *Ingarö*, har avlidit och till hennes minne har 6 400 kronor i gåvor lämnats av fam. Lennart och Siv Svensson, *Drottningkärr*; Sture Nordgren, Anders Nordgren samt Cecilia Sigrand, *Eskestuna*; Torsdagsträffen gm Ann-Mari Remborg, *Ingarö*; Johan, Anne-Marie och Jennifer Isaksson, *Ingarö*; Anita och John Löneröd, *Ingarö*; Anita och Sture Jansson, Kerstin och Leif Höglund, *Ingarö*; Tomas Samuelsson, *Ingarö*; Carina Lilja, *Ingmarsö*; Fam. Nordgren, Sahlin och Friberg, *Jönköping*; Christina. Colin, Robert och Jennie Boughton-Smith, *Nacka*; Fam. Bredenfeldt, *Smålandsstenar*; Axel Wester, *Tyresö*; Lennart, Birgitta, Robert, Denise Nilsson, *Visby*; Inger Lamrin, *Årsta*; Fam. Torbjörn Halvarsson och Kerstin Folkesson, *Östersund*; Sven-Erik Frånberg (via Fonus).

Till minne av **Leif Johansson**, *Vence* (Frankrike) har Palmeras Vänner fått 22 135 kr från Ann-Marie Bråthén, *Bålinge*; Magnus Rexed, *Bålinge*; Tina Arnesson, *Dalarö*; Veronica Olsson, *Glumslöv*; Krister och Margareta Tholin, *Helsingborg*; Tiitu och Claes Ehinger, *Härnösand*; Lasse och Ann-Marie Lindmark, *Lidingö*; Agneta Burman, *Luleå*; Ivar och Märtha Svensson, *Malmö*; Börje S Larsson, *Skutskär*; Anders Edlund, *Sollentuna*; Gunnar och Lotta Dagnå, *Sollentuna*; Hans och Stina Johansson, *Sollentuna*; Irma Majuri, *Sollentuna*; Klas Wickberg, *Solna*; Marina Backer Skaar, *Stockholm*; Anne-Marie och Håkan Snellman, *Täby*; Peter Englisch, *Täby*; Annikki och Jens Pedersen, *Uppsala*; Barbro och Anders Sjögren, *Uppsala*; Jan Östman, *Uppsala*; K Hjeltn Förlag AB, *Uppsala*; Margareta Johansson, *Uppsala*; Nordström & Partners Transaktion AB, *Uppsala*; Olav Meirik, *Uppsala*; Simon, Anton, Mats och Susanne Wieselblad samt Ingrid Runestam, *Uppsala*; Ulla Britta och Sören Berg, *Uppsala*; Ulla Meirik Lundborg, *Uppsala*; Agneta (och Into) Henriksson, *Västerås*; Susanna Appelgren Adner, *Ystad*; Madeleine Wiström, *Antibes*, Frankrike; Helena Berglund, *Mougins*, Frankrike; Roland och Hjördis Andersson, *Nice*, Frankrike; Margareta Hult-Gårdmo, *Tourettes-Sur-Loup*, Frankrike; Sheila och Alfred Rossan, *Vence*, Frankrike; Birgitta och Bertil Kjellander, *Villeneuve Loubet*, Frankrike; Nancy o John Erickson, *Nebraska*, USA samt ett stort antal vänner i Frankrike.

Till minne av **Barbro Persson**, *Söderbärke*, har 6 200 kr lämnats i gåvor från Söderbärke församling, *Avesta*; Anette Tornberg, *Kumla*; Ove Persson, *Partille*; Hemtjänsten i Skinnskatteberg, *Riddarhyttan*; Monica Hultberg, *Skinnskatteberg*; Skinnskattebergs kommun, *Skinnskatteberg*; Roland Johansson, *Stockholm*; Ulla Hermansson och Rune Östrand, *Stockholm*; Birgit Eriksson, *Söderbärke*; Fam. Mats Sverin, *Söderbärke*; Jan Marbenius, *Söderbärke*; Karin Johansson, *Söderbärke*; Pia Jansson, *Söderbärke*; Marianne Norrby, *Täby*; Berit Evaldsson, *Örebro*; Boo Persson, *Östansjö*; Erik, Helena, Robert, Victor och Amanda Sköldqvist, *Östansjö*; Conny och Britt Sköldqvist, *Östansjö*; Sten, Ingela, Caroline, Camilla och Niklas Persson, *Östansjö* samt en via Fonus förmedlad gåva.

När **Therese Ydemark**, *Vaxholm*, fyllde 40 år uppvaktades hon med 2 700 kr i gåvor till Piña Palmera från Maria Vinberg, *Bagarmossen*; Hans Ydemark, *Eksjö*; Annika Tilstam, *Forserum*; Stina Roempke, *Mölnådal*; Jane Reichel, *Stockholm*; Mia Sundsten, *Stockholm* (tack för ditt solidaritetsarbete du gjort och gör för världen); Alexandra Lyckman, *Vaxholm*; Kristin Sinclair, *Årsta*; Johanna Söderberg, *Östersund*.

Monica Klintbo, *Bjärträ* (till minne av Tomas Ericsson); Eva-Lisa Strömstedt, *Bredbyn* (till minne av Maud Johansson); Eva-Lisa Strömstedt, *Bredbyn* (till minne av Siri Vikman), Sara Bergman; Ulla Hyllander, *Bromma*; Karin Holm, *Bromma*; familjerna Skärdin och Häggström samt Sigvard Hellström, *Ekerö* (till minne av Algur Hellström); Sonja och Åke Sondér, *Eskestuna* (till minne av Kerstin Nilsson); Ulla och Lennart Nelén, *Eskestuna* (gratulation till Solvig Klaening, 90 år); Ulla och Karl-Aron Näslund, *Frösön* (till minne av Bob Söderholm); Bernt Johansson, *Gävle*; Karin Jerstorp, *Hudiksvall*; Cia Ihre Lundgren, *Hägersten*; Björn Nilsson, *Karlstad* (kondoleans); Inger Dahlgren, *Lidingö*; K. Arne Blom, *Lund*; Fam. Lennart Engren, *Lötorp*; Gudrun Lundstedt, *Mariestad*; Kerstin Lindskoog, *Mora* (Rut i Håkagård, 90 år); Gunnel och Stig Wallbing, *Motala*; Gudrun Boström, *Munkfors* (gåva till Gulli Eriksson); Britta och Dick Hansson, *Sollentuna* (till minne av Lalla); Erling och Marie George, *Sollentuna* (till minne av Gösta Ericsson, Sollentuna); Erling och Marie George, *Sollentuna* (Solvig Källs, Sollentuna, 75 år samt Martin Lindqvist, Stockholm, 40 år); Gun Andersson, Inger Käck, Berit och Kalle Letse, Kerstin och Sture Berggren, *Sollentuna* (till minne av Aina Persson som under många år var en härlig skolvärdinna i Vaxmoraskolan); Berit och Karl-Axel Letse, *Sollentuna*; Sonja Svenningsson, *Sollentuna* (Sol Skärdin 20 år; Tomas Lagerwall, *Solna*; Johan Dahlerus, *Stockholm* (släktings födelsedag); Lennart Preutz, *Stockholm* (gudfar till Anders Ränk gratulerar med dagen); Susanne Stureson, *Storvreta* (gåva från Helena Berfvenstam); Anne-Marie och Håkan Snellman, *Täby* (Olle Johansson 50 år); Solveig Dahlberg, *Umeå*; Anne Lind, *Vaxholm*; Johnny Nyroos, *Vaxholm*; Anita Björnström, *Vittangi* (till minne av Göta Isovaara); Sara Sand och Anita Björnström, *Vittangi* (till minne av Maj-Lis Strand); Tom Lönnholm & Lena Fröjd, *Västerås*; Dorothy Lindgren, *Västra Frölunda*; Bo M Dufva, *Örnsköldsvik* (Gunnar Söderbergh 70 år); Fam. Bjuggstam, *Örnsköldsvik* (Gunnar Söderbergh 70 år); Stig Isaksson, *Östansjö*; Margareta Wagner-Sunderström, *Basel* (Schweiz) (Gunnar Söderbergh 70 år); Jorgen Vedel Clausen Jensen, *Virum* (Danmark).
Sammanlagda värdet av gåvor från enskilda: 55 801 kronor.

Ett varmt tack till alla givare

Föreningens kontaktpersoner

Ta kontakt med kontaktperson på din ort om du har frågor eller vill ha kontakt med Palmeras Vänner!

Borås:

Linnea Wesslund
0331-39505,
boras@palmerasvanner.se

Falun:

Ann-Britt Åsebol
070-595 18 02, 023-233 69
falun@palmerasvanner.se

Göteborg:

Mario Hernández och Petra Andersson
073-448 88 91, 073-416 12 26
goteborg@palmerasvanner.se

Luleå:

Maria Ollikainen
0920-22 8098
lulea@palmerasvanner.se

Lund:

Anna Arstam,
0413-54 20 05
lund@palmerasvanner.se

Malmö:

Maria Dahl
040-12 88 72,
malmo@palmerasvanner.se

Stockholm:

Valerie Wigardt, Sofia Erixsson
070-992 00 92, 070-7357326
stockholm@palmerasvanner.se

Teneriffa:

Sandra Nykvist
snykvist@hotmail.com

Uppsala:

Terese Bergfors och Carmen Castro Bergfors

018- 69 2291
upsala@palmerasvanner.se

Västerås:

Marlene Kaas
073-682 1783
vasteras@palmerasvanner.se

Åland:

Helena Enroos
+358-182 28 21
aland@palmerasvanner.se

Östersund:

Ulla och Karl Aron Näslund
063-10 7775
ostersund@palmerasvanner.se

Har vi glömt din ort? Hör av dig till Malin Meisner
malin@palmerasvanner.se
Att vara några stycken på en ort gör det roligare och lättare att vara aktiv för Piña Palmera!